



AQUILA

Magazin

AQP

2017. december
VI. évfolyam 12. szám

Az AQP jogerősen bejegyzett párt.

Az AQUILA Párt (AQP) magazinja

www.aquilapart.hu

1222 Bp., Zakariás J. u. 3.

3620/3274793

aquilapart@aqp.hu

1

A legfontosabb földi érték az ember!

Ön ismét az AQUILA Párt magazinját olvashatja – immár az 6. évfolyam 12. számát. Ebben folytatjuk az AQUILA Párt (AQP) megismertetését. Az összes eddigi szám megtalálható a www.aquilapart.hu, www.aqp.hu honlap magazin fülénél. Kérjük, kísérje figyelemmel a honlapunkat, ahol a teljes pártprogram is elolvasható. Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk érteni a célunkat, amiért megalakultunk. Támogatásukat reméljük.



EZ A MAGAZINUNK A SAS JEGYÉBEN LESZ, MIVEL JÁNOS EVANGÉLISTA NAPJA EBBEN A HÓNAPBAN VAN.

A képek a FB-ról zármaznak.





ADVENTI könyörgésem

Pável Márta

Uram, miközben piros giccshalmoz között állítólag a Karácsonyt várják embertársaim, látom, hogy már igazából nem is tudják milyen hatalmas tett volt a Te megszületésed.

TE eljöttél, aki mindent meg tudnál változtatni, ha Veled élnének.

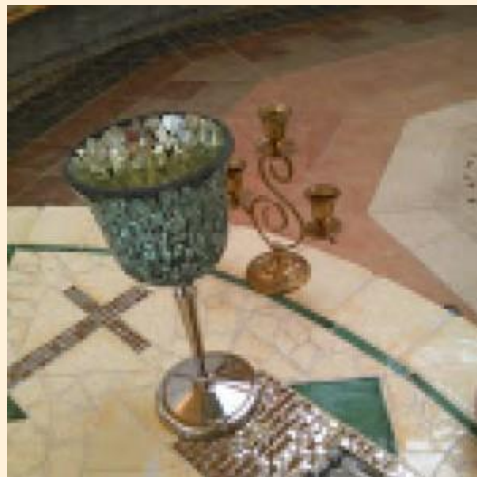
Kérlek, Uram, add meg, hogy törjön le az emberek szívéről a keménység, a közömbösség.

Szeretettel legyenek egymás felé. Lássák meg egymás lelkeiben az elhagyatottságot, a sok fájdalmat, a könnyeket.

Bocsássatok meg egymásnak, Embertársaim, különben Nektek sem lehet megbocsátani, mert zárt a szívetek, ami tele van sérelemmel, gonoszszággal, közömbösséggel.

Kérlek, Uram, törd el a közömbös lelkeket, lássák meg egymást, hogy mennyien vagyunk itt egymás mellett és mégis egyedül... az igazi szeretetre éhesen.

Add, Uram, hogy most valóban befogadhassunk Téged és egymást is ebben a szeretetben.



Szeibert Márton

Egy kis elmélkedés



Úgy olvad el az igazság, mint a hó annak a kezében, akinek a lelke nem olvad el, mint a hó, az igazság kezében.

– Szúfi idézet

Már Budapesten is megvolt az első hóesés és fagy, tagadhatatlanul

tél van. Persze nyomtalanul elolvadt az egész. A hóesés nagyon kettős, azaz egyfelől gyönyörű, a levegőben szállingózó vagy eső pelyhek mintha kifeszítenék a teret, megmutatják, milyen nagy hozánk képest még ez a kis bolygó is, és a fehérségével, tisztaságával és játékosságával egy kis örömet visz a szürke télbe. Másfelől pedig nem szeretjük, munka van vele, lassítja a közlekedést, el kell lapátolni, sokan sózzák, ami tönkreteszi a cipőket, kocsikat, ráadásul, ha elkezd olvadni, akkor minden la-tyakos és sáros lesz.



Nem a hóról szeretnék beszélni. A hó csak egy ürügy arra, hogy a fenti szúfi idézetről elmélkedjünk. Ebben a hó az igazságnak megfeleltetett szimbólum. Tiszta, fehér, ragyogó, szabályos, mint egy matematikai gráf, tökéletes képe az igazságnak. Az idézet mondandója az, hogy az emberi léleknek bele kell olvadnia az Istenbe. Ez



nem valami távoli és bonyolult dolog, hanem épp ellenkezőleg mindennél közelebbi és egyszerűbb. A keresztény kultúrában számomra leghitelesebben és legszebben Avilai Szent Teréz ír erről az egyesülésről a mély szemlélődő imában. Ha a lélek beleolvad az Istenbe, akkor éli meg a mindennél magasabb rendű igazságot, az egyetlen valódi, tényleg valóságos igazságot, amit senki és semmi nem adhat meg, hanem csak az élheti meg, aki önmagát átadja, aki beleolvad az „igazság kezébe”. Aki ezt nem teszi meg, az

hiába szerzett sok tudást a világról, az Istenről, akármiről, szertefoszlik, mert az már csak egy reflexiója lehet a tényleges igazságnak. A reflexió pedig elhalványodik, megemészti az idő. Tehát hiába volt valakinek birtokában a tudás, elolvad, hacsak önmaga nem olvad el az igazságban.

Sok teológus esik abba a hibába, hogy úgy akarja az igazságot megszerezni, hogy önmaga távol jár tőle. Vannak persze pozitív példák, mint Karl Rahner, aki a XX. század egyik legjelentősebb teológusa volt, és akinek a teológiájából ez a beleolvadás sugárzik ki, azt hangsúlyozza, hogy az embernek mint transzcendens lénynek Istennel kell érintkeznie. Ez az, ami örök, ami megmarad, ami lényeg, ami boldogság.

Soha el nem olvadó havat, avagy mindig az igazságba olvadó lelket! Ezt kívánom másoknak és magamnak egyaránt.

Pável Márta

UFO-k és politikai lejárások

Már csak ennyi érv maradt?

Végtelenül szánalmas, amit ma tesznek egymással az emberek, és még ettől is szomorúbb az a butaság, amit a politikailag vezérelt újságírók tesznek. Eljutottak odáig, hogy valakit azzal akarnak lejáratni, hogy zakkant, mert hiszi vagy tudja, hogy vannak UFO-k, idegen földönkívüli lények.

Miért „zakkant” az, aki ezt hiszi? Az emberek nagyon könnyen hülyéznek,

zakkantoznak másokat, ahelyett, hogy logikusan, nyíltan, rugalmasan gondolkodnának. Az már-már dicsőség, azt kell futtatni, ha valaki bűntények miatt börtönvi-

selt, csaló, rosszéletű, hazug, de ha idegen lényekről tud, vagy olyan dolgokat tapasztal meg, ami igazán szuper emberre vall, ami nem szokványos, az egyből kivetésre való? Addig kell ütni, míg ismét a közös pocsolyába mélyed?

Mi van itt? Kifordultak az emberek önmagukból? Vagy mindig is ez volt jellemző az emberi társadalomra. Így járt anno Semmelweis Ignác is, akiről azt hitték, baja van, amikor a szemmel nem látható korokozókról beszélt – s ezzel a gyermekágyi láztól mentette meg a szülő nőket – és Neki volt igaza. „Halálának körülményei



máig ismeretlenek, több különböző verziót állítottak fel az életrajzírói. Ezek között volt az, hogy szifilisz miatt utalták volna elmegyógyintézetbe, azonban Semmelweis maradványainak vizsgálata a szifiliszt kizárta. Más elképzelés szerint nem utalták elmegyógyintézetbe, hanem csellel került oda, ahol végül brutálisan agyonverték. Halála idején a teljes orvostársadalom ellene volt, mivel nem ismerték el, hogy ők maguk okozták betegeik halálát, Semmelweis pedig nagy vehemenciával hirdette ezt.” https://hu.wikipedia.org/wiki/Semmelweis_Ignác Miért van így beállva sokaknak az agya? Miért engedik, hogy a harsogó, primitív butaság zsarolhassa a normális, elfogadó gondolkodókat, akik tovább viszik, fejlesztik az emberi kultúrát? Ilyen az alábbi cikk is.

<https://444.hu/2017/11/26/halasz-janos-a-kinok-kinjat-elte-at-amikor-a-fidesz-uj-kedvenc-konyverol-es-annak-ufohivo-szerzojerol-kerdeztek> Az MTVA szerint Georg Spöttle, akivel állítása szerint földönkívüliek emberkedtek, hiteles és releváns biztonságpolitikai szakértő.

Miután szerdán arról írtunk, hogy Georg Spöttle, a kormány egyik kedvenc biztonságpolitikai szakértője korábban azt állította, tetőtől talpig átvizsgálták a földönkívüliek, megkérdeztük az MTVA-t, hogy továbbra is hiteles szakértőnek tartják-e a köztévén rendszeresen nyilatkozó Spöttlét. Ezt a választ kaptuk:

„Amit Georg Spöttle migráció és terrorizmus összefüggésében mond, az hiteles, megalapozott, és releváns.

Hogy kinek, milyen hobbyja van a magánéletében, vagy éppen miben hisz, az a közmédiát egyáltalán nem érdekli. Hozzátesszük, nem vagyunk olyan információk birtokában, melyek 100%-osan kizárják a földönkívüli élet lehetőségét a világegyetemben.

Georg Spöttle ez irányú érdeklődését ezért nem minősítjük, ahogy azon sem élcelődtünk soha, Hillary Clinton elnökjelölt őszinte ígéretet tett arra, győzelme esetén nyilvánosságra hozza az Egyesült Államok UFO-aktáit, és az 51-es körzet mindezidáig elhallgatott titkait.

Egy szó mint száz: mindenkinek meglehetnek a különös hóbortjai, Spöttlének és amerikai elnökjelöltnek egyaránt, a közmédiát ez egyáltalán nem zavarja.

Különösen úgy nem, ha – mint Spöttle esetében – egy olyan emberről beszélünk, aki érti azt, amiről beszél, és akinek az illegális migrációval kapcsolatos prognózisai sajnos eddig minden esetben hajszálpontosnak bizonyultak.”

Itt megjegyzem, ez a válasz korrekt, de nem mind volt az!

Másutt is olvastam erről a felfújttémáról gyalázatos cikkeket, amitől elég szomorú lettem. Miért kellene letagadni valamit? Csak azért, mert a többinek nem nyitott az agya...? Ha valaki tud egy különleges dolgot, akkor az előítéletek, a butaság miatt kötelező lenne lehazudnia?

Én nem járatnám így le magam újságíróként sem, vagyok ilyen igényes magammal szemben, hogy míg nem tudok valamit biztosan, addig nem írogatok ellene!

Pável Márta

Karácsony



Nostalgia, hogy ezeket a képeket válogattam ki?



Nem hinném, inkább egészséges ösztön az emberi életben maradáshoz. Amit ezek a régi képek sugároznak, sokkal inkább megfelel az értünk megszülető Isten kívánságának, az emberibb, egymást szerető életmódnak, mint ez a telefonnyomkodó, piros műanyagba öltöztetett giccsvilág, ahol csak Jézus Krisztus veszik el, de teljesen.



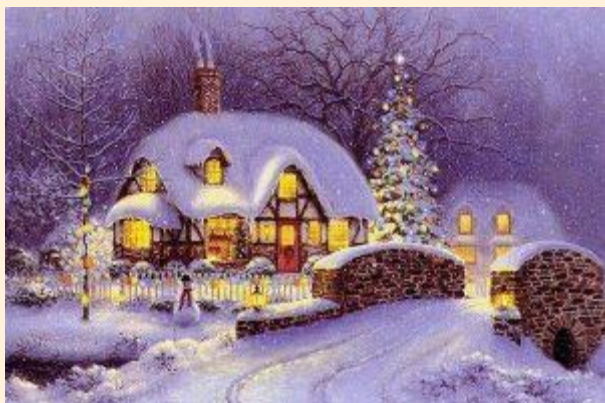
Lassan eltűnik minden, már hó is alig-alig van, elolvadt, eltűnt az egymást szerető, meghitt együttlétekkal.

S mi mit tehetünk? Őriznünk kell azt az akaratot, amiért Isten közénk született Jézus Krisztusban. Őt kell ünnepelnünk hálával, szeretettel, nemcsak egymást ajándékozgatni.

Kívánom, legyen Isten Fénye bennünk, az Ő világosságánál lássuk egymást, és teljes hálával és szeretettel legyünk az értünk a földig leszállott Krisztus felé!

KÉGYELMEKBEN GAZDAG, BOLDOG, BÉKÉS KARÁCSONYT KÍVÁNUNK!

Szeretettel: AQUILA



Fehér Karácsony,
úgy vártunk rég,
Ma gyertyát
gyújtunk a
szeretet
ünnepén.
Fehér Karácsony,
száz csillag ég,
Bárhol a földön e
dallam elkísér,
minket elkísér.



Rizmayer Péter

A fényről

A sötétség a fény hiánya. Ezt a megállapítást a filozófiatörténet Plótinoszhoz és Szent Ágostonhoz szokta kötni. De bizonyára tőlük függetlenül is sokan megértették.

Talán a következők szerint is értelmezhető. Olyan ez, mint mikor Izrael népe átkelt a Vörös-tengeren. Úgy képzelem, hogy amikor mentek át, jobbról és balról is ott hatalmasodott a tenger, és azt érezhették, hogy ez bármikor visszaáramolhat a helyére. Fenyegetően állt ott ez a hatalmas erő, amely szerette volna visszafoglalni a saját helyét, de Isten megzabolázta. Úgy képzelem el, hogy ez a tömeg teljes csendben kelt át. Hallgattak a kisbabák és hallgattak az állatok is.

Ilyen a fény is, azzal a különbséggel, hogy a fény nem Istentől független valami (mint a tenger), hanem maga Isten. Isten kettéválasztotta magát, hogy helyet csináljon számunkra (a „számunkra” az univerzum). A fény ugyanúgy hatalmasodik körülöttünk, a helyén vagyunk, és jogosan követeli vissza a saját helyét. Ugyanúgy, mint a tenger, Isten kegyelméből nem ömlik vissza. Isten a saját fényét tartja vissza. Minderről azonban még csak nem is tudunk. Az ószövetségi részben is érzékelhető, hogy a tenger (víz=élet) telítettsége, teljessége, ereje áll szemben a benne keletkezett ürességgel, az ürességben való mozgással és gyengeséggel. Ebben az ürességben, ebben a sivatagban élünk a saját szabad akaratumk miatt.

Szent Ágoston írja a *Vallomásokban*, hogy „Az én nehézkedésem a szeretet, az szabja meg az irányt, amerre szárnyalok.” Szent Ágoston idézetéből kiindulva a gravitáció mást jelent. Szabad akarat van, de a fény, a fent leírt isteni teljesség, telítettség, erő, ami „ezerszer súlyosabb” mint a jelenvaló üresség, folyamatosan vonzza magához a szétnyílásban, a hiátusban, a gyengeségben, a fény hiányában élőket. Isten nem is

tehet más. Ez az igazi, az örök, a legszeretetteljesebb, az isteni fizika, az isteni gravitáció. Ha valaki enged a szeretetének, és hagyja, hogy a fény elömlje (a fény visszafoglalhassa a saját helyét), akkor olyan lesz, mint a Nap. Ragyogni fog, és elkezd átfényleni, átmelegíteni a környezetét. Még ha valaki képtelen is megérezni a finom-



sága miatt távolinak tűnő isteni fény vonzását, mikor megéri a Nap fényét és melegét, oda fog bújni hozzá, hogy a talán évezredek óta fagyoskodó lelkét végre felmelegítse.



Adományozás

Egy műszakban önkéntesként dolgoztam a napokban egy adománygyűjtő szervezetnél.

Ami megdöbbenett, az az ajándékokat hozó gyerekek viselkedése volt. Ahogy megváltak egy-egy szeretett játéuktól azért, hogy adhassanak, ahogy csillogó szemmel hozták a kis összerakott dobozkaikat. „Most odaadom Nyuszót, hogy valakinek jó legyen” – nyújtotta egy apró kislány egy plüssjátékát. Öröm volt látni, hogy mennyi szülő tartja fontosnak, hogy a gyermekével együtt adományozzon, és érdekes volt betekintést nyerni abba, hogyan kommunikálják mindezt a gyerekeik felé. Volt egy-egy megrázó pillanat is: „Apa, ezt a szegényeknek hoztuk?” – kérdezte egy kisfiú. „Igen” – felelte egy mosollyal az élettől meggyötört arcú apuka, átnyújtva a használt, de gondosan kiválogatott, megtisztított ruhákat, játékokat. „De azt mondtad, mi szegények vagyunk.” „Igen, de nálunk is vannak szegényebbek, akikre gondolnunk kell. Ezt most nekik hoztuk”.

Arra a gyakran feltett kérdésre, hogy megfelelő helyre jutnak-e az adományok, mivel én kívülálló vagyok, a most megnevezni nem is kívánt szervezetnél csak segítettem pár órában, azt tudom válaszolni, remélem.



Egy módon azonban teljesen biztosak lehetünk abban, hogy a megfelelő helyre jut a segítségünk, miközben gyermekünknek még hitelesebb példát adhatunk: nézünk körbe a társasházban, az utcában, a környező házakban, ahol élünk, bizonyára fogunk találni a környezetünkben olyanokat, akik rászorulnak a segítségre. Kopogjunk be a fűteni alig tudó idős nénihez egy nagy meleg takaróval, vagy egy adag tüzelővel, lepjük meg az öszszegyűjtött játékokkal, ruhákkal a közeli rászoruló családot. Igaz, ez több időt vesz igénybe, mint csak leadni egy gyűjtőponton egy csomagot, mivel bizonyára beszélgetés is fog kerekedni és nem lehet eljönni egy perc alatt.

Ám a pár jó szavunk talán még a tárgyi adománynál is többet jelent annak, akire gondoltunk. A gyermekünk ekkor közvetlenül láthatja az örömet, amit okozott, láthatja, ahogy a szülője kapcsolatot teremt valakivel, érdek nélkül, egy olyan példát tud kapni, ahol a másokért való felelősségvállalás nem arctalan, hanem személyes tett. Ahol a tárgyak mögött szavak, mosolyok és emberi kapcsolatok állnak.

Tudjuk, hogy a munkatársaink közül van-e valaki bajban, szüksége van-e segítségre? Beszélgetünk velük, vagy csak hajtunk egész nap? Vannak magányos rokonaink, akiket meghívhatnánk egy ebédre?

Nyissuk ki a szemünket és szívünket. Talán túl kell ehhez lépni a komfortzónánkat, de karácsonykor sikerülhet, és közvetlenül láthatjuk az örömet, amit okozhatunk az odafigyeléssel. Az is lehet, hogy lesz folytatás, hogy segíthetünk összekötni más adni vágyókat olyanokkal, akik segítséget szenvednek. Hogy a karácsonyi napok után is olyan kapcsolatok maradnak meg, ahol a segítség átfogó, hatékony formái tovább élnek a következő évben.



Lelkiségi rovat

Pável Márta

Sz. Teréz: Belső várkastély

„Midőn a mi Urunknak úgy tetszik, hogy a lelket megörvendeztesse, világosan megmutatja neki szent emberiségét. Vagy úgy, amilyen volt, midőn e világon élt, vagy pedig a feltámadás utáni állapotában; amint éppen jónak látja. S bár e látomás oly sebesen folyik le, hogy vilámcsapáshoz lehetne hasonlítani, a dicsőséges kép oly mélyen vésődik az emlékezetbe, hogy nézetem szerint lehetetlen elfeledni; megmarad az addig, amíg csak a lélek viszont nem látja Őt ott, ahol örökké fogja élvezni társaságát...



Sík Sándor A LEGSZEBB MŰVÉSZET

A legszebb művészet tudod mi,
Derült szívvel megöregedni.
Pihenni, hol tenni vágyol,
Szó nélkül túrni, ha van, ki vádol.

Nem lenni bús, reményevesztett,
Csendben viselni el a keresztet,
Irigység nélkül nézni végig
Mások erős, tevékeny éltit.

Kezed letenni ölbe
S hagyni, hogy gondod más viselje.
Ahol segíteni tudtál régen,
Bevallani nyugodtan, szépen,
Hogy erre most már nincs erőd.
Nem vagy olyan, mint azelőtt. ...

Eckhart Mester cselekvő magányossága

Eckhart mester szerint a misztikus próbája a világ. Nála a kontemplatív és az aktív élet páratlan harmóniában olvad egybe: elmélkedés nélkül az aktív élet öncélú lehet, aktivitás nélkül a szemlélődés terméketlenné válhat, és merő önzéssé fajulhat...

ECKHART MESTER Leválni a világról

Egy Avicenna nevű mester azt mondja: „A világról levált szellem nemessége oly nagy, hogy minden igaz, amire rátekinthet, és minden az övé, amire csak áhítozik, és mindenben engedelmeskednünk kell neki; bármit is parancsoljon.” És ezt tudnod kell: Ha a szabad szellem valóban levált a világról, úgy Istent a maga léte felé kényszeríti; hogyha pedig minden formát és akcidienciát levette állhatna meg magában, úgy Isten létét venné magára. Isten azonban nem adhat mást senkinek, mint önmagát; éppen azért Isten annál többet nem is tehet a világról levált szellemmel, mint hogy önmagát adja neki. És az az ember, aki teljes egészében le tudott válni a világról, olyan mélyen belemerül az örökévalóságba, hogy semmi, ami múlandó, többé meg nem rezdítheti...

Szent Ágoston

„Uram, mint elkóborolt bárány, szorongva kerestelek magam körül, míg Te mindvégig bennem lakoztál. Vándoroltam városok utcáin, terein, sehol sem leltelek, mert nem találhatom meg kívül azt, aki mindig bennem lakozott”.





Oroszi-Kuzmich Kinga

János evangélista

János evangélista neve számomra egybeforr a misztikával. Ő az, aki az Egyházban ma is megtestesíti a misztikus vonalat, az élő Istenkapcsolatot, a valós Istenhitet. Ez a misztika az, ami a világ lelki szárazságában időről időre elsorvadni látszó, szertartásokra és hierarchiára épülő keresztény hitet mindannyiszor megmenti, és visszaemeli az Egyház tekintetét a valódi célra, Istenre. János vezeti a keresztény misztikusok sorát, egyengetve ezzel a hierarchikus egyház útjait is, hiszen az élő hit forrása a misztikából fakad.

De ki is János valójában, és mit jelent Jánosnak lenni?

János a fénylő Sas, aki a misztikus utat mutatja meg számunkra. János az a tanítvány, aki Jézushoz lélekben a legközelebb állt, aki a legmélyebben megértette Őt, és a végsőig kitartott mellette. Ez egyértelműen kiderül az evangéliumokból.

Ő a szeretett tanítvány. Az a tanítvány, aki a vacsorán Jézus kebelére hajolva meg meri kérdezni, amit senki se mer, de amire mindenki kíváncsi: ki árul el, Uram?

És ő az is, akire Jézus a halála előtt édesanyját bízta.

Ő az egyetlen apostol, akinek nem kellett vértanúságot szenvednie, nem mintha nem lett volna kész erre egész lelkével, sőt talán éppen azért nem, mivel nem kellett önmaga előtt is bebizonyítania, hogy annyira szereti az Urat, hogy képes lenne meghalni is érte.

Mindezt talán igazolta is már akkor, mikor nem félve saját elfogatásától és esetleges megöletésétől vagy meghurcoltatásától, az apostolok közül egyedülként kísérelte el Jézust, mikor a főpapok elé vitték, és a keresztnél sem hagyta magára. *Jánosnak minden cselekedete abból fakad, hogy szereti az Urat és Vele mély szeretetkapcsolatban van.* Ez a misztikus titka, ez az oka vehemenciájának, mikor az Úr érdekében a bűnösre akár vasszigorral is lesújt, ha arra van szükség. Ezért is nevezhették Jánost testvérével, Jakabbal együtt Boanergesnek, a mennydörgés fiainak is. Akit mélyen fűt az Isten szeretete, az nem képes megalkuvásra, árulásra, nem képes megsérteni ezt a szeretetkapcsolatot semmivel.

Jánosnak lenni valóban azt jelenti, hogy az ember Istennel él, Őt hirdeti, Őt képviseli a világban. Ennek a súlyos küldetésnek a tudatában gondolkodik és cselekszik. Minden tette és szava Istent sugározza, és mindennek az alapja a legmélyebb kapcsolat az Úrral. *Nomen est omen.* János valóban az Isten kegyelme.

Vargáné Pável Márta

A teendők sokaságából

- ✚ Komposztálás nem fertőzött levelekből, növényekből.
- ✚ Magam metszeni is szoktam, ha látom, hogy túlterhel-ném télre a fát felesleges ágakkal.
- ✚ Szántás, ásás, talaj-előkészítés tavaszra, hogy a fagy megporlassza a földet és a hólé is jobban beszívódjon.
- ✚ Előkészíteni a hólapátokat és a szánkókat ☺!



Rizmayer Péter: Édesapám tanácsai

A következő időszak feladatai a kertben

- A kerti növényeink téli felkészítését nagy odafigyeléssel kell, hogy végezzük. Túl vagyunk az őszi faültetéseken, a lemosó permetezésen, a tápanyagpótláson. A kertben "maradók" meghálálják, ha a tövükre felkupacoljuk a földet. A túlzottan fagyérzékenyt (pl. füge) a kupacolás felett még nyári virágok kihúzott egyedeivel (pl. büdöske-bársonyka) is jó, ha ma-gasan betakarjuk.
- A védett helyre (pince, télikert, lépcsőház stb.) kerülő cserépes növényeknél fontos, hogy növényi kártevőktől mentesek legyenek (levél és pajzstetű). A növények levelét és fonákját kell alaposan megvizsgálni. Amelynél a fertőzés fennáll, a bevitel előtt permetezni kell.
- a leanderekről néhány gondolat:
 - A tavasszal a kertbe ültetetteket kiszedjük, és a gyökérzetet megfiatalítjuk. A földlabdával kiásott növény gyökérzetét – azaz a földlabdát – le-kicsinyítjük kézi fűrészeléssel, és cserépbe, friss földbe ültetjük. Így a cse-répnagyságot nem kell növelni.
 - A kertben a cserépben tartottaknál fontos, hogy az előregedett ága-kat tőből kivágjuk, és a virághajtásokat, magokat levágjuk a teleltetés előtt.
 - A növényvédő szerek teleltetése: száraz, fagymentes helységben kell, hogy történjen, jól lezárt flakonokban és – a poroknál – csomósodást gátló csomagolásban.



AQUILA HUMOR

Mindig is néptáncos akartam lenni, de rá kellett jönnöm, ahogy én táncolok, olyan nép nincs. 😊



NE MÁSSZ TÚL MAGASRA, MERT ISTEN NÉHA MEGRÁZZA A FÁT.

A kis mátrai falucska élelmiszerboltjába belép egy középkorú úr.

- Jó napot! Van rohadt paradicsomjuk?
- Hogyne, uram, mennyit parancsol?
- Megvenném a teljes készletet.

A kereskedő lelkesen találgat:

- Igen, sejtem, miért. A minisztert ma ide várják, és ön olyan fogadtatásban akarja részesíteni, amelyet érdemel.

Az úr a fejét rázva:

- Nem, uram. Én vagyok a miniszter.



- Milyen az Albán légvédelem?

- Jöttök ti még lejjebb is.

<http://www.topviccek.hu/vicc/-O-179#ixzz507pu39Qz>

Hátha újra kinyitnak 😊

Hosszú sor áll Moszkvában egy befalazott ajtó előtt. A TASZSZ hírügynökség riportere kíváncsi, hogy miért állnak ott, ezért megkérdezi a sor elején állót, hogy mi történt.

- Tudja hölgyem, kifűződött a cipőm, itt volt az ajtó előtt egy lépcső, arra felraktam a lábam és bekötöttem a cipőmet, de mire felegyenesedtem már egy nagy sor állt mögöttem.

- De, hát miért nem megy haza?!

- Meg van őrülve? Első vagyok a sorban!

<http://www.topviccek.hu/vicckategoria/Politikai?page=4#ixzz507qFemBy>

Két veréb beszélget...

- Tesó, látod, ki van a fa alatt? - kérdezi az egyik.

- Látom hát - feleli a másik. - Egy rendőr.

- Hát, akkor mire vársz?

<http://www.topviccek.hu/vicckategoria/Allatos-#ixzz507rASjI9>

Hirdetményünk, felhívásunk

Kérünk minden intelligens, nyitott embert, aki hazája érdekeit nézi, csatlakozzon tagnak az AQUILA Párthoz!

Az AQP-nál közgyűlési határozat alapján a belső keménység és tisztaság védelme miatt egy évig csak próbaidős önkéntes lehet mindenki. Habár nálunk amúgy is mindenki önkéntes, pénz hiányában senkinek sem tudnánk egyébként sem fizetni. Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen tagjelöltnek. Az alapszabályunkat a honlapunkon megtalálja.

Várjuk a kedves párttársakat.

Üdvözlettel: Varga Péterné Márta elnök



Az **AQUILA Párt** 14.981-es számon 2013 márciusában jogerősen bejegyzett párt. Az AQP a kiábrándultaknak, igazmondásra és élhető Magyarországra vágyóknak a pártja, és nem szokványos pártként „pártoskodunk”! Elmondhatjuk, mi Isten akaratából az emberekért vagyunk. *Kérjük, tekintsék meg a honlapunkat – a részletes pártprogramunk is ott* olvasható:

www.aquilapart.hu

Itt minden információt megtalálhat rólunk.

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Párt, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: www.aquilapart.hu

E-mail: aquilapart@aqp.hu

Telefon: +36 20 – 327-47-93

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, AQP elnöke

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Mészáros Gabriella,

Marton Janka, Marton Krisztián, Oroszi-Kuzmich Kinga

Képi anyag szerkesztése: Horváth Olivér

Az AQUILA Párt fogadó órái: szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.